

תת"ע 7581/07/14 - מדינת ישראל נגד עימאד דיבה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

15 פברואר 2015

תת"ע 7581-07-14 מדינת ישראל נ' דיבה

בקשה מס' מספר בקשה

לפני כב' השופט אברהם טננבוים

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עימאד דיבה

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד חסן אשרף

גזר דין

הנאשם עימאד דיבה (להלן: "**הנאשם**") הורשע בעבירה על תקנה 84(ב) ו-84א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

תמצית הטענה העובדתית היא כי ביום 11.06.14 נהג הנאשם באוטובוס זעיר תוצרת מרצדס מ"ר 851-49-58 ברחוב שד' דין משה בירושלים, כשהוא מסיע נוסעים בשכר במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש הדגישה המאשימה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. ב"כ המאשימה ציין כי במקרה שבפנינו קיימת חומרה יתרה מאחר שאין מדובר רק בעבירה של הסעה מעל המותר אלא גם בעבירה של הסעה בשכר, דבר המטיל עליו אחריות מוגברת בשל השיקול הכלכלי והרווח של הנאשם.

בנוסף, ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם נוהג משנת 1992 ולחובתו 16 הרשעות מתוכן שתי תאונות דרכים כשהאחרונה משנת 2013. כמו כן, ביקש להפעיל את עונש הפסילה על תנאי שהוטל עליו במסגרת ת"ד 3560-07-13 ולהשית עליו פסילה ארוכה במצטבר.

לעומתו, הסניגור ביקש להקל עם הנאשם. ציין כי מדובר בנהג מקצועי שנהיגה היא מקור פרנסתו, ופסילת רישיון הנהיגה תפגע בפרנסתו ובפרנסת בני משפחתו באופן קשה. עוד הוסיף, כי העבירה בה הורשע הנאשם אינה מחייבת הפעלת עונש פסילה על תנאי.

הנאשם עצמו ציין כי כלל לא ידע שהוא מסיע נוסעים מעל המותר, וכי האימהות שהושיבו את ילדיהם על ברכיהם עשו זאת על דעת עצמן, כך שלא היה מודע לעבודה שהיו יותר נוסעים מהמצוין ברישיון הרכב.

ביום 11.12.14 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לדחיית מועד מתן גזר הדין על מנת לצרף תיקים המתנהלים כנגד הנאשם.

ביום 30.12.14 במסגרת הבקשה להשלמת הטיעונים לעונש ביקש ב"כ הנאשם לצרף את התיקים הבאים לתיקם שלפנינו:

- **תת"ע 7620-07-14 מדינת ישראל נ' דיבה** (דו"ח 61-2-0085970-2) במסגרת תיק זה הוגש תחילה כנגד הנאשם בגין הסעה בשכר עבירה על תקנה 84(ב) ובגין עבירה של הסעה מעל המותר, עבירה על תקנה 84א. לדברי הסניגור, בכתב אישום זה, המאשימה חזר בה מהאישום של הסעה בשכר, וזאת מהטעם שהסעה בשכר באוטובוס זעיר, בהתאם לתקנה 84א אינה מהווה עבירה.

- **תת"ע 6834-05-14 מדינת ישראל נ' דיבה** (דו"ח 61-2-1007930-9) במסגרת תיק זה הוגש כתב אישום כנגד הנאשם בגין עבירה של הסעה מעל המותר. נציין כי בדיון שהתקיים בפני כב' השו' ש' לארי-בבלי (ביום 10.12.14) הודה הנאשם בביצוע העבירה הנ"ל. לטענת הסניגור, גם בכתב אישום זה, המאשימה לא האשימה את הנאשם בעבירה של הסעה בשכר אלא רק בעבירה של הסעה מעל המותר. וזאת לנוכח העובדה שהרכב בו נהג הנאשם הינו מסוג אוטובוס זעיר שעליו חלה ההחרגה של תקנה 84א.

לטענת הסניגור גם מקרה שבפנינו אין מקום להרשיע את הנאשם בעבירה של הסעה בשכר, וזאת כפי שנעשה בשני כתבי האישום שצורפו לעיל.

עוד ביקש הסניגור שאם יחליט חרף האמור ביהמ"ש להרשיע את הנאשם בעבירות של הסעה בשכר ובהסעה מעל המותר, להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם ולא למצות עמו את הדין.

בתגובת המאשימה שהוגשה לבית המשפט ביום 26.01.15 ביקשה לדחות את טענות המשלימות של הסניגור. לטענתה בת"ת 7620-07-14 (דו"ח 61-2-0085970-2) הנאשם הואשם בעבירה של הסעה מעל המותר וגם בהסעה בשכר.

לאחר ששקלתי, החלטתי לדחות את טענות הסניגור שנטענו למעשה אחרי הכרעת הדין ואין להם מקום.

מתחם העונש ההולם

הערך החברתי ומידת הפגיעה בו - העבירות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות חמורות המסכנות את ציבור הנוסעים הרכב בהתממש הסיכון עלול אף לגרום למוות לדוגמא ת"ד (י-ם) 2550/04 **מדינת ישראל נ' סבן ליאורה** (מיום 23.11.04).

מדיניות הענישה הנהוגה - מדיניות הענישה בגין עבירות של הסעה מעל המותר והסעה בשכר מגוונת ותלויה בשאר רכיבי העבירה. ככלל העונשים יכולים לנוע בין פסילות של חודשים ועד למספר שנות פסילה. הכל תלוי בנסיבות העבירה

, מידת הישנות העבירה , עברו התעבורתי של הנאשם ועוד.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - הנסיבה העיקרית הנוגעת לאופן ביצוע העבירה במקרה שבפנינו היא העובדה שמדובר בשלושה ילדים קטנים שלא היו חגורים כלל, וישבו על ברכי אימותיהם. הסיכון לגבי ילדים צעירים הינו רב משל בוגרים.

הנאשם כנהג הרכב אחראי לחיי הנוסעים ברכבו, ואחריותו לגביהם מוגברת כשהוא אף נוטל מהם שכר בעד הנסיעה, ועליו לשים ליבו שיש לעולים על רכבו מקום לשבת וכי יש מספר נוסעים מותר לפי רשיון הרכב. הוא אינו יכול לגלגל את אחריותו על הנוסעים ברכב.

זאת ועוד, מיותר לציין כי לנוסעים מעל המותר ברישיון הרכב אין כלל כיסוי ביטוחי, ובמקרה של תאונה חלילה, נופלים נזקי התאונה והוצאות הטיפול הרפואי על כתפי הציבור כולו.

גזירת עונשו של הנאשם - גזירת העונש המתאים נעשית בהתחשב באותן נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בעניינו נסיבותיו האישיות של הנאשם נטענו על ידי סניגורו וע"י הנאשם עצמו ואני מקבלם. מדובר באדם בעל משפחה שנהיגה מקור פרנסתו ופרנסת בני משפחתו. עברו של הנאשם יחסית אינו מכביד. מניסיון בית המשפט זה הרי גיליון הרשעות תעבורתי שכזה אינו נחשב כמכביד, בפרט כשמדובר בנהג מקצועי. אבל גם אין מדובר בטלית שכולה תכלת. לאמור יש להוסיף, כפי שצוין למעלה קיימת חומרה יתרה שכן עסיקנן בנהג מקצועי המסיע מעל המותר ובשכר.

סבורני, כי מתחם הענישה ההולם למקרה שלפנינו נע בין פסילה של שלשה חדשים (בתוספת רכיבי ענישה נוספים) לבין פסילה לתקופה ארוכה.

באשר לבקשת של המאשימה להפעיל את עונש פסילה על תנאי של ארבע חודשים, אין באפשרותי לקבל זאת. היות שעונש פסילה על תנאי של ארבעה חודשים שניתן ע"י כב' השו' מ' קסלסי בת"ד 3560-07-13 (מיום 09.09.13) הינו בגין עבירות של גרימת נזק לרכוש או אדם, רשלנות, אי ציות לאור אדום וחבלה של ממש ואינו בגין העבירות שבפנינו.

לפיכך, לאחר ששקלתי את האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונש הבא:

1. **קנס בסך 2,500 ₪ שישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים, הראשון ביום 01.04.15**
2. **פסילה בפועל של ארבעה חדשים.** הנאשם יפקיד רישיונו תוך 60 יום מהיום והוא מוזהר שהעונש המקובל על נהיגה בפסילה הוא מאסר בפועל.

3. **פסילה על תנאי של שלושה חודשים לשלוש שנים** אם יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה מהתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה.

זכות ערעור לצדדים תוך 45 יום מיום מתן גזר הדין לבית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לצדדים. במידה ויוגש ערעור, מעכב ביצוע על להחלטה סופית בערעור. במקרה כזה על הסנגור להודיע למזכירות כדי שתעדכן את עיכוב ביצוע פסק הדין במחשב.

ניתן היום, 15.2.2015, בהעדר הצדדים.